

Spomienka pri hrobe Vd. Balogh Elemér – 16.04.2022 15:00

Suspírium: „Vyvyšujte Hospodina, nášho Boha, klaňajte sa pred jeho podnožkou – je svätý!“ (Ž 99,5) Amen.

Pieseň: Žalm č. 90. 1-2. verše: „Býval si našim príbytkom, ó, Pane,...“

Textus: Prvá Kniha Kroník 13. kapitola, 9-14.veršov:

„Keď prišli ku Kidónovmu humnu, Uzza vystrel ruku, aby zadržal archu, lebo jej hrozilo, že ju voly prevrhnú. Vtedy sa rozhneval Hospodin na Uzzu a zabil ho, lebo vystrel ruku na archu. Zomrel tam pred Bohom. Dávida zronilo, že Hospodin pretrhol Uzzovi život, preto sa dodnes to miesto nazýva Perek-Uzza. V ten deň dostal Dávid strach z Boha a povedal: „Ako len dopravíme k sebe Božiu archu?“ Ani ju nedal preniesť k sebe do Dávidovho mesta, ale ju uložil v dome Gatčana Obéd-Edóma. Tak zostala Božia archa tri mesiace v dome Obéd-Edóma. Hospodin požehnával jeho domácnosť i všetko, čo mal.“

Slávnostné kresťanské zhromaždenie, milí bratia a milé sestry v Ježišovi Kristovi!

Nemáme radi Boha, ktorý udrie. Nemáme radi Hospodina, ktorý sa rozhnevá. Hnev Hospodinov je totiž spojený so smrťou. Prečo sa Hospodin rozhneval? Po prvé, archa Hospodinovej zmluvy bola uložená už stáročia na území Izraela vo svätyni v Šile. Božia sila a moc sa ukázala ako vždy zjavná a účinná. Hospodin bol vždy prítomný. Hospodin bol s Dávidom. Víťazstvá boli znakom Jeho milosti. Boje boli symbolom ľudských hriechov. Kráľ Dávid si však chce zabezpečiť vybudovaním hlavného mesta zázemie i pre Hospodina. Judsko a jeho kráľovstvo potrebuje prítomnosť Hospodina. Dávid chce mať pri sebe Toho, ktorý jestvuje. Hospodin Dávida nikdy neopustil. Aká veľká istota! Aká veľká nádej! Aká láskyplná starostlivosť zo strany Hospodina. Aká malá viera zo strany Dávida, že potrebuje prostriedok Božej prítomnosti, archu Hospodinovej zmluvy a nie samotného Hospodina.

Dnes my všetci , ktorí spomíname v duchu na nášho prvého duchovného, Vd. Eleméra Balogha, vyznajme pred Hospodinom, čo vlastnej potrebujeme k Jeho službe. Jeho samotného alebo prostriedky Jeho prítomnosti? On bol vždy

s Dávidom a náš Spasiteľ, Ježiš je s nami až do skonania sveta. (Mt 28,20) Koho potrebujeme k našej službe? Elemér Balogh nemal zo sebou, keď prišiel do Bratislavy, pominuteľné zlato, len Bibliu. Nestál ani chrám Boží, v ktorom sa dnes schádzame z Pánovej vernosti. Slúžil Božím Slovom v evanjelickom malom kostole, potom v priestoroch vtedajšej Obchodnej Akadémie, neskôr vo vlastných priestoroch Cirkevného zboru, a až potom v kostole Reformovanej cirkvi so sídlom v Bratislave. Hospodin bol s ním, a všade kde sa zjavil, kde tlačil, aby prispeli na stavbu chrámu, Pán ho sprevádzal. V pohnutých začiatkoch bolo cítiť Hospodinovu prítomnosť v cirkevnom zbore.

Po druhé, v tom momente, keď sa archa Hospodinovej zmluvy premiestňuje, a hrozilo, že voly ho zavrhnú, Uzzá, ako mladý muž zasiahol. Myslel si, že Boh potrebuje záchranu, avšak Hospodin je záchranou pre Izrael. Ľudská sila vyšla nazmar. Ľudská záchrana sa končí smrťou. Ľudský úmysel sa končí zánikom. Božia záchrana sa začína smrťou a končí večným životom. Aký je rozdiel medzi tým, ak vystrie ruku človek a tým, keď Boh vystrel svoju pravicu nad Izraelom? Nie je sila ako sila. Nie je moc ako moc. Nie je človek ako Boh. Pred Bohom každý ľudský úmysel stroskotá, lebo Hospodin svoju zmluvu dovŕši. Chválospev sa preruší, tanec zanikne, Uzzá zomrel, pretože tento mladík zabudol na príkaz Hospodinov, ktorý dostal ešte Mojžiš v púšti: „Keď Áron a jeho synovia dokončia balenie svätyne a všetkého jej náradia a keď sa tábor pohne, prídu Kohátovci, aby to odniesli. Nesmú sa však dotknúť posvätných predmetov, aby nezomreli. To bude povinnosť Kohátovcov pri stane stretávania.“ (IVMojž 4,15) Teda pre Hospodina bol neprijateľný spôsob prepravy archy Hospodinovej zmluvy. Kde sú kňazi? Kde sú léviti? Kde sú službukonajúci? Kde sú, keď sa buduje kráľovstvo Božie v Izraeli? Archa Hospodinovej zmluvy nie je modlou a ani relikviou. Pochabé zmýšľanie a toto zmýšľanie narušilo svätosť Božiu.

Pred Svätým neexistuje nedorozumenie. Pred Svätým neexistuje zlé zmýšľanie. Boh jednoznačne dáva najavo kráľovi i celému spoločenstvu, že Jeho svätosť je

narušená. Narušená Božia svätosť. Prerušené Jeho úctievanie. Tu už nejde o zvestovanie Jeho kráľovstva, ale o falošnú oporu pre Judsko, pre Jeruzalem, pre Dávida a pre jeho kráľovstvo. Boh sa k tomu neprikláňa takýmto spôsobom. Naučme sme dnes modliť k Najsvätejšej Trojici tak, ako to konal Augustín, aby sme badali Jeho poznanie: „Ty mi daj silu hľadať Ťa, ty, čo si sa nechal nájsť a dal si mi nádej nájsť Ťa čoraz väčším poznaním“ (trin. 15,51, CCL 50A, s. 534). Boha treba ctiť. Dávid sa však zľakne, nekajá sa, ale vyľaká sa. Premôže ho strach a bojzivosť, namiesto skutočnej bohabojnosti. Niečo sa v jeho vnútri zmenilo. Potreboval Boha k vlastným plánom. Potreboval Hospodina k vlastným myšlienkam, ale pritom zabudol, že Boh ho vyvolil. Hospodin si ho zamiloval. Hospodin mu daroval zaslúbenia. Hospodin mu dal všetko, i to, načo kradmou rukou siahol. Bohabojnosť Dávida a horčičné semienko malej viery sa zmenilo na bojzivosť.

Dávid sa preto zdráha, takto nie, Dávid sa bojí, toto už nie, a práve preto, archa Hospodinovej zmluvy putuje do domu pohana: Gátčana Obed Edóma. Znova je u filistíncov archa Hospodinovej zmluvy. Božia blízkosť je znova u pohanov. Obed Edóm pochádza z jedného z piatich miest filistíncov a ku Dávidovi sa pridružil počas jeho pôsobenia v Ciklág. Jeho prostá viera je postačujúca. To, čo nemá Dávid, to má samotný Obed-Edóm. Viera a poslušnosť Obed-Edóma je postačujúca pre Hospodina, a prichádza požehnanie.

Požehnanie od Hospodina. Božia prítomnosť odpovedá na vieru a poslušnosť, a to požehnaním zhora. Po Ráchab a Rút je tu znova jeden neobrezanec, ktorý sa zachoval po tragédii ako bohabojný muž. Kráľa neodmieta, Hospodinovu archu prijíma ako vlastnú. Prijíma Hospodina do vlastného domu. Jeho dom sa stáva príbytkom Božím. Na náš príbytok Boží darovali aj kresťania z odľahlých zemí. Oceánia a jej kresťania poslali cez škótskych misionárov jednu perlu ako znak ofery pre náš cirkevný zbor. Čo s nami? Apoštol Pavol sa nás bratislavských kresťanov pýta: „Azda neviete, že ste Božím chrámom a že vo vás prebýva Boží

Duch?" (IK 3,16) Boží chrám sa má pestovať v nás skrze Ducha Svätého a potom jeho požehnanie s nami zostáva naveky vekov. Amen.

Modlitba:

„Ja som vlastnými rukami rozťahol nebesia a všetkým ich zástupom som dal príkaz.“ (Iz 45,12b)

„Každý dobrý údel a každý dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, v ktorom niet premeny ani tieňa zmeny.“ (Jk 1,17)

„Avšak pre svoje hojné milosrdenstvo si s nimi neskoncoval, ani si ich neopustil, lebo ty si milostivý a milosrdný Boh.“ (Neh 9,31)

„„Hľa, prídu dni,“ znie výrok Hospodina, „že vzbudím Dávidovi spravodlivý výhonok. Bude panovať ako kráľ, bude si múdro počínať a v krajine bude konať podľa práva. Za jeho dní Júda dosiahne spásu, Izrael bude bývať v bezpečí. Toto je meno, ktorým sa budú volať: ‚Hospodin je naša spravodlivosť.‘“ (Jer 23,5-6)

„aby vyslobodil tých, ktorých po celý život zotročoval strach pred smrťou.“ (Žid 2,15)

„On je múdry v srdci, odvážny a silný. Kto sa mu vzoprel a ostal celý?“ (Jób 9,4)

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Nech Ťa Hospodin požehná a nech Ťa ochráni! Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý! Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!“ (IVMojž 6,24-26) Amen.

Pieseň: Chválospev. č. 547: 1-4. verše: „Ostaň s nami Ježišu...“